

De Rozen in Rafah

Andrea de Mooy, 15 maart 2024

*Daar waar de mensen leven in angst
Waar zoveel gewonden
Waar honger en pijn
Waar schuilkelders schamele tenten zijn
Aan de rand van het land
Waar de grens is gesloten
Waar het veilig zou zijn
Wordt bloed vergroten*

*Een volk als vee in een hoek gedreven
Gedoemd om te sterven
Gedoemd om te leven
De bommen, de drones en de cholera
Zelfs in honger en dorst
Jaagt de dood hen na*

*Aan de rand van die stad
Vol ruïnes en schroot
Staat een koopman met rozen
In helder rood*

*Want al is er geen brood meer
Om monden te voeden
Worden mensen verscheurd
Door pijn en door woede
Al is er geen huis meer
Om terug te keren
De mensen willen hun doden eren*

*Hun wereld verwoest
Vol van grauw tint en grijzen
En toch nog de laatste eer bewijzen
Al wonen ze nu in tenten en dozen
In Rafah verkopen ze rode rozen*

